01/04/2026

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Χριστός έξω από την Εκκλησία δεν υπάρχει

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, το απόγευμα της Κυριακής 29 Μαρτίου 2026, χοροστάστησε στην ακολουθία του ΣΤ' Κατανυκτικού Εσπερινού στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Καρδίτσης.

Στη συνέχεια, ακολούθησε το εσπερινό του κήρυγμα με θέμα: «Διδαχές στην προς Ρωμαίους Επιστολή του Αποστόλου Παύλου», μέσα στο πλαίσιο των Κυριακάτικων εσπερινών Διδασκαλιών.

Ο Σεπτός Ποιμενάρχης αναφέρθηκε εκτενώς στο γεγονός ότι με την ολοκλήρωση του έκτου και τελευταίου Κατανυκτικού Εσπερινού της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής εισερχόμαστε πλέον στην Εβδομάδα των Βαΐων, η οποία προαναγγέλλεται ήδη μέσα από την υμνολογία της Εκκλησίας. Όπως τόνισε, από τις επόμενες κιόλας ημέρες, οι Ιερές Ακολουθίες θα είναι διαποτισμένες από τα γεγονότα της Αναστάσεως του Λαζάρου, που αποτελεί προτύπωση της κοινής αναστάσεως, καθώς και από τη θριαμβευτική είσοδο του Κυρίου στα Ιεροσόλυμα, γεγονότα που οδηγούν σταδιακά τους πιστούς στη βίωση των Παθών και της Αναστάσεως του Χριστού.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στο ευαγγελικό γεγονός της εκδιώξεως των εμπόρων από τον Ναό του Σολομώντος, επισημαίνοντας τη βαθύτερη θεολογική και εσχατολογική του σημασία. Όπως υπογράμμισε, η πράξη αυτή του Κυρίου δεν αποτελεί απλώς μία αντίδραση σε μια καταχρηστική κατάσταση, αλλά φανερώνει την εξουσία Του ως Υιού του Θεού. Ταυτόχρονα, καταδεικνύει και τη στάση εκείνων που δεν Τον αποδέχθηκαν ως Μεσσία, αλλά Τον αντιμετώπισαν ως έναν απλό διδάσκαλο, γεγονός που συνδέεται με τη γενικότερη απόρριψή Του.

Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος επανέλαβε με έμφαση ότι όποιος επιθυμεί να ζήσει

αυθεντικά κατά Χριστόν, οφείλει να μελετήσει σε βάθος την προς Ρωμαίους Επιστολή του Αποστόλου Παύλου. Μέσα από αυτήν, όπως σημείωσε, αποκαλύπτεται η θεία αλήθεια, η διάκριση μεταξύ του Μωσαϊκού Νόμου και της Χάριτος, αλλά και η ουσιαστική κατανόηση της θείας δυνάμεως, η οποία δεν ταυτίζεται με τα ανθρώπινα μέτρα, αλλά αποτελεί έκφραση της σοφίας του Θεού.

Ιδιαιτέρως τόνισε ότι η ζωή εν Χριστώ δεν μπορεί να νοηθεί έξω από την Εκκλησία, επαναλαμβάνοντας ότι «Χριστός έξω από την Εκκλησία δεν υπάρχει, δεν ερμηνεύεται και δεν προσεγγίζεται». Η Εκκλησία, όπως εξήγησε, δεν είναι ένα απλό οικοδόμημα, αλλά το σώμα των πιστών, η ζώσα κοινωνία των προσώπων, μέσα στην οποία ο άνθρωπος μετέχει της θείας ζωής διά των Μυστηρίων και ιδίως της Θείας Ευχαριστίας, όπου κοινωνεί το Σώμα και το Αίμα του Χριστού.

Αναλύοντας τα κεφάλαια 14 έως 16 της προς Ρωμαίους Επιστολής, στάθηκε εκτενώς στο ζήτημα της συμπεριφοράς των χριστιανών προς τους ασθενείς στην πίστη. Τόνισε ότι οι πιστοί καλούνται να επιδεικνύουν καλοσύνη, ανοχή και διάκριση, χωρίς να κατακρίνουν ή να περιφρονούν τον αδελφό τους για ζητήματα όπως η διάκριση τροφών ή ημερών. Όπως υπογράμμισε, κάθε πράξη, είτε αφορά την αποχή είτε τη συμμετοχή, οφείλει να γίνεται προς δόξαν Θεού και με καθαρή συνείδηση.

Επεσήμανε ακόμη ότι κανείς δεν ζει για τον εαυτό του, αλλά όλοι ανήκουν στον Χριστό, είτε ζουν είτε αποθνήσκουν, και συνεπώς όλοι θα λογοδοτήσουν ενώπιόν Του. Για τον λόγο αυτό, προέτρεψε τους πιστούς να αποφεύγουν την κατάκριση και να φροντίζουν ώστε να μη γίνονται αιτία σκανδάλου ή πνευματικής πτώσεως για τον αδελφό τους.

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε στη θεμελιώδη αρχή ότι η αγάπη υπερέχει κάθε εξωτερικής ελευθερίας. Όπως ανέφερε χαρακτηριστικά, ακόμη και αν όλα είναι καθαρά, ο χριστιανός οφείλει να περιορίζει την ελευθερία του, όταν αυτή γίνεται αφορμή σκανδάλου. Υπογράμμισε ότι η Βασιλεία του Θεού δεν έγκειται σε εξωτερικές συνήθειες, αλλά στη δικαιοσύνη, την ειρήνη, την ομόνοια και τη χαρά που χαρίζει το Άγιο Πνεύμα.

Ακολούθως, αναφέρθηκε στη στάση των «δυνατών» στην πίστη, οι οποίοι καλούνται να στηρίζουν τους αδυνάτους με πνεύμα αγάπης και όχι να επιδιώκουν το δικό τους θέλημα. Έφερε ως πρότυπο τον ίδιο τον Χριστό, ο οποίος δεν επέλεξε τα εύκολα και ευχάριστα, αλλά υπέμεινε τον πόνο και τη θυσία για τη σωτηρία του ανθρώπου.

Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος παρουσίασε το ιεραποστολικό έργο του Αποστόλου Παύλου, αναφερόμενος στην αποστολή του προς τα έθνη, στο σχέδιό του να μεταβεί στην Ισπανία μέσω Ρώμης, καθώς και στη διακονία του προς την Εκκλησία των Ιεροσολύμων. Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στη Φοίβη, διακόνισσα της Εκκλησίας των Κεγχρεών, την οποία ο Απόστολος συστήνει θερμά, καθώς και στους πολυάριθμους συνεργάτες και μαθητές του, των οποίων τα ονόματα παραθέτει με αγάπη και τιμή.

Παράλληλα, υπογράμμισε την ανάγκη επαγρύπνησης απέναντι στους ψευδοδιδασκάλους, οι οποίοι δημιουργούν διαιρέσεις και σκάνδαλα, υπηρετώντας όχι τον Χριστό αλλά τα ίδια συμφέροντά τους. Κάλεσε τους πιστούς να είναι συνετοί στο καλό, απλοί και αμέτοχοι στο κακό, διαφυλάσσοντας την ενότητα της

Εκκλησίας.

Ολοκληρώνοντας, τόνισε ότι η προς Ρωμαίους Επιστολή αποτελεί ζωντανή μαρτυρία της αγάπης, της ποιμαντικής μέριμνας και της αγωνίας του Αποστόλου Παύλου για τη σωτηρία των ανθρώπων και την ενότητα των Εκκλησιών. Υπογράμμισε ότι όλοι οι πιστοί, κληρικοί και λαϊκοί, καλούνται να αγωνιστούν πνευματικά, να θεμελιώσουν τη ζωή τους στην πίστη, την ελπίδα και την εμπιστοσύνη στον Χριστό, να Τον γνωρίσουν αληθινά και να μεταδώσουν αυτή την εμπειρία στους άλλους.

Τέλος, ευχήθηκε η χάρη του Θεού να ενισχύει και να καθοδηγεί τη ζωή όλων, να τους συγκρατεί και να τους συγκροτεί εντός της Εκκλησίας, ευχόμενος καλή συνέχεια στην Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή και καλή είσοδο στη Μεγάλη Εβδομάδα.

Ης ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Χριστός ο Κύριος

